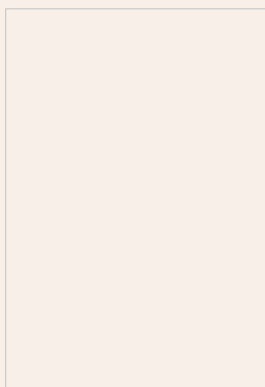

Dítě se musí každý den smát

aneb 1. narozeniny trojčátek

Trojici kluků (Bártíka, Alexe a Vaíka) Marioly Görlichové a Václava Tomana, narozené 29. listopadu 2000, jsem si oblíbila na první pohled. Kluci jsou to pěkní. Modré oči, světlé vlásky, těm by přece neodolala ádná ena. Při první návštěvě se v mé náruči vystřídali hned vichni tři a s jistotou mohu říci, e každý je tak trochu jiný. Vaíček je zosobněný myslitel, s pohledem upřeným do nekonečné dálavy filozofického nebe. Bartoloměj působí zase jako neúnavný pozorovatel. A konečně ten třetí, Alexandr, to je pohodář, který rád koketuje. Maminka kluků je tíhlá, křehce působící ena a tatínkův razantní stisk ruky odhaluje energického mue s neúnavnou chutí do ivota. Oba jsou na své syny náležitě hrdí a kadému z nich se snaí spravedlivě předat svou lásku. Kadodenní péče o ně je maximálně vysilující. Na zrodu trojčátek zapracovala sama příroda i neuvěřitelný kus náhody podle maminčiných slov existuje pravděpodobnost výskytu jednoho takového těhotenství na tři miliony porodů a sama kombinace s jednovaječnými dvojčaty (Václav a Alexandr) představuje malý zázrak. A jak přiléhavě řekl jejich tatínek: "Trojčata si člověk nedělá, ty nám byly dány."

A na závěr bych chtěla jetě jednou citovat Václava Tomana: "Dítě se musí každý den smát, aby bylo zdravé, nebo smích je kořením a elixírem ivota jednotlivce."

Renáta Čacká

foto: j